

Republika Hrvatska
Općinski sud u Varaždinu
Varaždin, Trg slobode 9

Poslovni broj: P-99/2026-20

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Varaždinu, po sutkinji Dubravki Kraljić, u pravnoj stvari tužiteljice Vesne Rabuzin, Orehovec 5a, Novi Marof, OIB: 56243355223, zastupane po punomoćniku Nenadu Beloši, odvjetniku iz Novog Marofa, protiv tuženika Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, Radnička cesta 21, OIB: 81793146560, zastupanog po punomoćniku Branimiru Fingleru iz Osijeka, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, nakon zaključene glavne javne rasprave 15. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika tužiteljice i zamjenice punomoćnika tuženika, te objave presude 30. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. Proglašava se nedopuštenom ovrha izravnom naplatom pokrenuta zahtjevom od 4. prosinca 2025. na temelju rješenja o ovrsi javnog bilježnika Stjepana Trstenjaka iz Varaždina broj Ovr-903/2010 od 17. ožujka 2010., pravomoćnog i ovršnog 7. travnja 2010.

II. Odbija se dio tužbenog zahtjeva kojim tužiteljica traži da se ukinu provedene ovršne radnje.

III. Nalaže se tuženiku Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, Radnička cesta 21, OIB: 81793146560 da tužiteljici Vesni Rabuzin, Orehovec 5a, Novi Marof, OIB: 56243355223 nadoknadi parnični trošak u iznosu od 1.006,16 EUR (tisuću šest eura i šesnaest centi) sa zateznim kamatama tekućim od 30. rujna 2026. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1.1. Tužiteljica je 18. veljače 2026. podnijela tužbu protiv tuženika Hrvatski Telekom d.d. radi proglašenja nedopuštenom ovrhe koja je pokrenuta od strane tuženika kod Financijske agencije (dalje: FINA) temeljem zahtjeva za izravnu naplatu od 4. prosinca 2025. temeljem rješenja o ovrsi javnog bilježnika Stjepana Trstenjaka iz Varaždina broj Ovr-903/2010 od 17. ožujka 2010., pravomoćno i ovršno 7. travnja

2010., kojim je određena ovrha radi naplate tražbine tuženika u iznosu od 7.148,22 kn / 948,73 EUR zajedno sa zateznim kamatama i troškovima postupka.

1.2. Tužiteljica navodi da je podnijela žalbu nakon proteka roka s prijedlogom za odgodu ovrhe u postupku pred ovim sudom pod brojem Ovr-2977/2025 te je zaključkom suda broj Ovr-2977/2025 od 3. veljače 2026. upućena na pokretanje parnice radi proglašenja nedopuštenom ove ovrhe iz razloga zbog kojeg je podnijela žalbu nakon proteka roka i to razloga iz čl. 50. st. 1. toč. 11. Ovršnog zakona.

1.3. Tužiteljica ističe da je nastupila zastara tražbine tuženika radi čije je naplate tuženik pokrenuo predmetnu ovrhu. Naime, navodi kako je od ovršnosti ovršne isprave prošlo više od 15 godina i da je zastara nastupila prije više od 5 godina, odnosno prije podnošenja zahtjeva za naplatu.

1.4. Slijedom navedenog, tužiteljica podnosi ovu tužbu kojom predlaže da sud proglasi nedopuštenom predmetnu izvansudsku ovrhu te da naloži tuženiku da joj naknadi troškove postupka.

2.1. U odgovoru na tužbu tuženik se protivi prigovoru zastare. Navodi da je 7. rujna 2016. podnio zahtjev za naplatu predmetne tražbine FINI te je na taj način zastara prekinuta i počela je teći iznova 2016. zbog čega je prigovor zastare neosnovan.

2.2. Tuženik navodi kako je tužiteljica mijenjala osobne podatke, pa je od 1985. do 2011. imala prezime Markanović, a nakon toga ponovo prezime Rabuzin, no da promjenom prezimena (ili adrese) tužiteljica ne bi trebala biti u mogućnosti izbjegavati plaćanje svojih dugova.

2.3. Slijedom navedenog, tuženik predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev i naloži tužiteljici da tuženiku naknadi troškove ovog parničnog postupka.

3.1. U podnesku od 30. ožujka 2026., kojim se očitovala na odgovor na tužbu, tužiteljica navodi kako je člankom 3. stavkom 1. Pravilnika o načinu i postupku provedbe ovrhe na novčanim sredstvima (NN broj 6/13, dalje: Pravilnik) propisano da je ovrhovoditelj dužan uz osnovu za plaćanje dostaviti i izvornik zahtjeva za izravnu naplatu popunjen na propisanom obrascu u skladu s pravilnikom kojim se uređuje oblik i sadržaj zahtjeva za izravnu naplatu. Člankom 4. stavkom 6. alinejom 2. Pravilnika propisano je da će Financijska agencija osnovu za plaćanje iz članka 3. stavka 1. i 2. Pravilnika vratiti podnositelju kao nepodobnu za izvršenje, uz obrazloženje razloga vraćanja, ako je dostavljena Agenciji bez zahtjeva za izravnu naplatu iz članka 3. stavka 1. Pravilnika. Iz navedenih odredbi jasno proizlazi da je osnova za plaćanje nepodobna za izvršenje ako zahtjev za izravnu naplatu nije predan na propisanom obrascu. Iz dokaza o podnesenom zahtjevu za izravnu naplatu koji je dostavio tuženik, razvidno je da je zahtjev za izravnu naplatu podnesen u formi odvjetničkog dopisa, dakle da nije podnesen na propisanom obrascu pa je prema tome bio nepodoban za izvršenje. Nadalje navodi da iz članka 242. stavka 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima proizlazi da prekid zastare nije nastupio ako vjerovnikov zahtjev podnesen protiv dužnika pred nadležnim tijelom radi ostvarenja tražbine bude odbačen ili odbijen. Imajući u vidu da zahtjev za izravnu naplatu koji nije podnesen na propisanom obrascu zbog čega je nepodoban za izvršenje trpi formalne nedostatke, jasno je da je zapravo riječ o razlogu za odbačaj u kontekstu navedene odredbe Zakona o obveznim odnosima. Slijedom navedenog, podnošenjem zahtjeva tuženika od 6. rujna 2016. nije nastupio prekid zastare, pa je prigovor zastare iz tužbe osnovan. Promjena prezimena tužiteljice posljedica je promjene bračnog statusa, ali neovisno o razlogu jasno je da

promjena prezimena pravnog subjekta nikako ne može utjecati na postojanje i ispunjenje obveza.

4. U podnesku od 8. svibnja 2026. tuženik, pozivajući se na odredbe čl. 19. st. 1. Pravilnika navodi da je predmetna osnova za plaćanje donesena u postupku prije 1. siječnja 2011., pa da za predmetnu osnovu nije bio propisan nikakav obvezni obrazac FINE. Dodaje i da se tražbina nije mogla naplatiti zbog promjene prezimena tužiteljice, a ne zbog nepodobnog zahtjeva. Smatra da razlog za nedopuštenost ovrhe 2026. ne može biti postupanje FINE iz 2016., čak i da je FINE pogrešno postupila, a nije (jer je osnovu trebala vratiti kao nepodobnu, a nije). Tuženik navodi da ga se ne tiče razlog promjene prezimena tužiteljice, već tu činjenicu iznosi kao razlog uslijed kojeg nije naplaćen nesporni dug prema tuženiku, ni dobrovoljno ni prisilno putem FINE.

5. Uz podnesak od 24. kolovoza 2026. tuženik dostavlja dopis FINE iz 2016. iz kojeg je vidljiv razlog da predmetna tražbina nije naplaćena zbog promjene prezimena tužiteljice ponavljajući svoje navode da isto ne može biti način za izbjegavanje plaćanja dugova. Također, dostavlja dopis tužiteljice koji je primio, ali za koji ne može precizirati datum, a kojim tužiteljica priznaje dug i moli za obročnu otplatu duga. Na ročištu 15. rujna 2026. tuženik dodaje i da prema potvrdi FINE predmetna osnova za plaćanje nije zavedena u redoslijed naplate kod FINE jer je tužiteljica promijenila prezime, dakle ne radi se o pogrešci tuženika, a činjenica je li osnova zavedena u redoslijed naplate nije preduvjet za prekid zastare budući da se ista sukladno čl. 241. ZOO prekida svakom vjerovnikovom radnjom poduzetom radi ostvarenja tražbine, u ovom slučaju pred FINOM. Na istom ročištu tužiteljica se usprotivila navodima tuženika o izbjegavanju ovrhe promjenom prezimena budući da je ta promjena izvršena u skladu s pozitivnim propisima, ali se tuženik nije koristio svojim ovlastima koje ima također u skladu s pozitivnim propisima da iz javno dostupnih podataka pribavi točne podatke potrebne za izvršenje osnove za plaćanje, zbog čega je propust na njegovoj strani.

6. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u svu dokumentaciju u spisu, a daljnje dokaze nije provodio budući da ih stranke nisu predlagale.

7. Na temelju ovako provedenog dokaznog postupka, savjesnom i brižljivom ocjenom svih dokaza zajedno te svakoga zasebno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka u smislu čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; dalje: ZPP) sud je odlučio kao u izreci presude.

8. Predmet spora je zahtjev tužiteljice za proglašenje nedopuštenom ovrhe koju je tuženik protiv nje pokrenuo kod FINE zahtjevom za izravnu naplatu podnesenim 4. prosinca 2025. temeljem rješenja o ovrsi javnog bilježnika Stjepana Trstenjaka iz Varaždina broj Ovr-903/2010 od 17. ožujka 2010., radi naplate svoje novčane tražbine.

9. Između stranaka nije sporno da je tužiteljica zaključkom ovoga suda broj Ovr-2977/2025-4 od 3. veljače 2026. upućena da u roku od 15 dana pokrene parnicu radi proglašenja nedopuštenom ovrhe - postupka izravne naplate pokrenutog kod FINE 4. prosinca 2025. temeljem predmetnog rješenja o ovrsi javnog bilježnika i to zbog razloga nastupa zastare tražbine o kojoj je odlučeno ovršnom ispravom (razlog iz čl.

50. st. 1. toč. 11. Ovršnog zakona) te je nesporno da je tužiteljica ovu parnicu pokrenula u za to određenom roku. Iz obrazloženja ovog zaključka (točka 1. obrazloženja) proizlazi da je predmetnu tužbu tužiteljica utemeljila upravo na onim razlozima koje je navela u svom prijedlogu za proglašenje predmetne izravne naplate nedopuštenom, a zbog kojih je i upućena na pokretanje parnice.

10. Sporno je između stranaka je li nastupila zastara tražbine koja proizlazi iz predmetnog rješenja o ovrsi koje je doneseno 17. ožujka 2010., te postalo pravomoćno 7. travnja 2010.

11.1. Kod toga valja reći da zastarni rok za tražbine koje su utvrđene pravomoćnom sudskom odlukom ili odlukom drugoga nadležnog tijela, ili nagodbom pred sudom ili drugim nadležnim tijelom javne vlasti odnosno javnobilježničkim aktom iznosi 10 godina, pa i za one tražbine za koje zakon inače predviđa kraći rok zastare, sve sukladno čl. 233. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, koje su odredbe bile na snazi u vrijeme nastanka tražbine; dalje: ZOO).

11.2. Nadalje, valja reći da je odredbom čl. 215. ZOO propisano da zastara počinje teći prvog dana poslije dana kada je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze. Sukladno odredbi čl. 216. ZOO zastara nastupa kad istekne posljednji dan zakonom određenog vremena. Prema odredbi čl. 241. ZOO zastara se prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine, međutim sukladno čl. 242. st. 1. ZOO smatra se da ni u tom slučaju prekid zastare nije nastupio ako vjerovnik odustane od tužbe ili radnje koju je poduzeo. Isto tako, sukladno čl. 242. st. 2. ZOO smatra se da nije bilo prekida ako vjerovnikova tužba ili zahtjev bude odbačen ili odbijen. Prema čl. 245. st. 1. ZOO nakon prekida zastara počinje teći iznova, a vrijeme koje je proteklo prije prekida ne računa se u zakonom određeni rok za zastaru. Također, prema čl. 240. st. 1. ZOO zastara se prekida kad dužnik prizna dug, a što se može izvršiti ne samo izjavom vjerovniku, nego i na posredan način kao što je davanje otplate, plaćanje kamata, davanje osiguranja (čl. 240. st. 2. ZOO), te u slučaju prekida zastare priznanjem od strane dužnika sukladno čl. 245. st. 2. ZOO zastara počinje teći iznova od priznanja.

12. Uvidom u dokumentaciju u spisu sud je utvrdio da je:

- javni bilježnik Stjepan Trstenjak iz Varaždina dana 17. ožujka 2010. donio rješenje o ovrsi broj Ovr-903/1010 po prijedlogu ovrhovoditelja HT – Hrvatske telekomunikacije d.d. protiv ovršenice Vesne Markanović, Topličnjak 5, Varaždinske Toplice, te je ovo rješenje o ovrsi postalo pravomoćno i ovršno 7. travnja 2010.

- odvjetničkim dopisom od 6. rujna 2016., koji je kod FINE zaprimljen 7. rujna 2016. (na stranici 27 spisa), ovrhovoditelj zatražio izravnu naplatu svoje novčane tražbine protiv navedene ovršenice, dodatno navodeći OIB ovršenice

- dopisom od 8. rujna 2016. (na stranici 49 spisa) FINA vratila tuženiku ovu osnovu za plaćanje na osnovi čl. 4. Pravilnika o načinu i postupku provedbe ovrhe na novčanim sredstvima ("Narodne novine" broj 6/13; dalje: Pravilnik) i to iz razloga što ne sadrži podatke potrebne za izvršenje odnosno zato što je utvrđena nemogućnost izvršenja osnove za plaćanje jer ime i prezime ovršenika iz osnove nije istovjetno podacima o imenu i prezimenu za dostavljeni OIB zbog čega FINA moli dokaz da je ovršenica promijenila prezime

- zahtjevom za izravnu naplatu zaprimljenim kod FINE 4. prosinca 2025. tuženik kao ovrhovoditelj ponovo zatražio naplatu po istom rješenju o ovrsi, nakon čega je

tužiteljica podnijela prijedlog za proglašenje predmetne izravne naplate nedopuštenom te je zaključkom broj Ovr-2977/2025-4 od 3. veljače 2026. upućena na pokretanje ove parnice.

13. Vezano uz prvi zahtjev tuženika kao ovrhovoditelja za izravnu naplatu koji je podnesen kod FINE 7. rujna 2016. radi naplate predmetne tražbine valja reći da sud smatra neosnovanima navode tužiteljice da je ovaj zahtjev bio nepodoban za postupanje jer nije podnesen na propisanim obrascima sukladno čl. 3. st. 1. Pravilnika, naime iz dopisa FINE od 8. rujna 2016. kojim je tuženiku vraćena osnova za plaćanje ne proizlazi da je to bio razlog vraćanja osnove, već je razlog bio različito prezime ovršenice za koju promjenu nije dostavljen dokaz. Međutim, iz dokumentacije u spisu, a niti iz navoda tuženika tijekom postupka, ne proizlazi da je tuženik nakon toga FINI ponovno dostavio na provedbu isto rješenje o ovrsi uz dokaz o promjeni prezimena ovršenice, a za što je dokaz očito mogao pribaviti budući da je i u ovaj spis dostavljena takva potvrda Upravnog odjela za Opću upravu Osječko-baranjske županije od 26. studenoga 2025. Slijedom navedenog, sud smatra da navedeno vraćanje osnove za izvršenje tuženiku kao ovrhovoditelju u smislu čl. 4. Pravilnika, valja tumačiti u smislu čl. 242. st. 2. ZOO u kojem slučaju, unatoč podnesenom zahtjevu usmjerenom na ostvarenje tražbine vjerovnika (a koji je zahtjev odbačen ili odbijen), ne dolazi do prekida zastare.

14. Valja reći da je uvidom u zahtjev za naplatu od 4. prosinca 2025. sud utvrdio kako u zahtjevu, uz naznaku poslovnog broja rješenja o ovrsi Ovr-903/10, stoji napomena da je osnova isknjižena po čl. 12. ZPONS, što bi upućivalo na to da je osnova podnesena kod FINE na naplatu, ali da je zbog nedostatka novčanih sredstava bila zavedena u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje kod FINE nakon čega je protekom vremena propisanog u čl. 12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima ("Narodne novine" broj 68/18, 2/20, 47/20, 46/20, 83/20 i 133/20; dalje: ZPONS) došlo do prestanka izvršavanja te osnove, međutim unatoč upitu suda na pripremnom ročištu 6. srpnja 2026. je li provedena ovrha i do kada, tuženik u daljnjem tijeku postupka nije navodio bilo kakve činjenice u tom smislu osim što je inzistirao na tvrdnji da provedba ovrhe nije bila moguća zbog promjene prezimena ovršenice te je u spis dostavio jedino dokumentaciju o povratu osnove za plaćanje zbog te promjene tj. dopis FINE od 8. rujna 2016., a ne i bilo kakvu dokumentaciju iz koje bi proizlazilo da je nakon tog vraćanja osnove za plaćanje (javnobilježničkog rješenja o ovrsi) FINI ponovno dostavio istu osnovu uz dokaz promjene prezimena ovršenice te da je FINA prihvatila izvršenje takve promjene i uvrstila ga u Očevidnik redoslijeda osnove za plaćanje odnosno isknjižila ga po čl. 12. ZPONS, kako je to naznačeno u zahtjevu za naplatu od 4. prosinca 2025. Naime, navedena činjenica bila bi od utjecaja na prekid zastare iz razloga što bi podnošenjem takvog ispravnog zahtjeva za naplatu nastupio prekid zastare koji bi trajao sve do prestanka izvršavanja te ovrhe po čl. 12. ZPONS (u kojem je smislu zauzeto stajalište i u sudskoj praksi, npr. u odluci Vrhovnog suda RH broj Revd-4418/2024-2). Međutim, kako je rečeno, na temelju navoda tuženika i dokumentacije koju je dostavio u spis sud nije mogao utvrditi da je u konkretnom slučaju predmetno javnobilježničko rješenje o ovrsi iz kojeg proizlazi tražbina tuženika bilo zavedeno u Očevidnik i isknjiženo po čl. 12. ZPONS.

15. Što se tiče dopisa tužiteljice dostavljenog uz podnesak tuženika od 24. kolovoza 2026., sud je utvrdio da istim tužiteljica potvrđuje primitak prijedloga za ovrhu zbog telefonskog računa te moli otplatu u ratama, iz čega proizlazi da priznaje dug.

Međutim, iz ovog dopisa nije moguće utvrditi na koji se konkretno dug odnosi ovo priznanje, radi li se o upravo ovdje predmetnoj tražbini kao niti kada je učinjeno ovo priznanje duga, koji podatak nema niti sam tužitelj, pa je u tom pogledu primjenom odredbi čl. 221.a u svezi s čl. 219. st. 1. ZPP, primjenom pravila o teretu dokazivanja, valjalo zaključiti da tuženik nije dokazao da bi nastupio prekid zastare zbog priznanja duga od strane tužiteljice.

16. Slijedom navedenog sud je ocijenio da prije podnošenja zahtjeva za naplatu od 4. prosinca 2025. nije došlo do prekida zastare kako bilo kojom radnjom vjerovnika usmjerenom na ostvarenjem tražbine tako niti priznanjem duga od strane dužnika, zbog čega je u trenutku podnošenja zahtjeva za naplatu od 4. prosinca 2025. uslijed proteka roka zastare od 10 godina već nastupila zastara tražbine utvrđene u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Stjepana Trstenjaka iz Varaždina broj Ovr-903/10 od 17. ožujka 2010.

17. Zbog navedenog sud je ocijenio osnovanim tužbeni zahtjev radi proglašenja nedopuštenom predmetne izvansudske ovrhe pokrenute zahtjevom od 4. prosinca 2025. Međutim, sud je odbio dio tužbenog zahtjeva kojim se traži da se ukinu provedene radnje, budući da sud u parničnom postupku nije ovlašten ukidati provedene ovršne radnje, već je to ovlaštenje isključivo ovršnog suda u skladu s odredbama Ovršnog zakona. Stoga je odlučeno kao u točkama I. i II. izreke.

18.1. Odluka o naknadi parničnih troškova temelji se na odredbi čl. 154. st. 5. ZPP kojom je propisano da sud može odlučiti da jedna stranka nadoknadi sve troškove koje je imala protivna stranka ako protivna stranka nije uspjela samo u razmjerno neznatnom dijelu svog zahtjeva, a zbog tog dijela nisu nastali posebni troškovi. U ovom sporu tužiteljica nije uspjela samo u razmjerno neznatnom dijelu zahtjeva koji se odnosi na ukidanje provedenih radnji, a zbog tog dijela nisu nastali nikakvi posebni troškovi, pa je tako tuženik dužan naknaditi tužiteljici parnične troškove koji su bili potrebni za vođenje parnice.

18.2. Kao potrebne troškove sud je tužiteljici priznao troškove pribave isprava (priloženih uz tužbu) u iznosu od 62,50 EUR sukladno vrijednosti predmeta spora naznačenoj u tužbi (VPS) te tbr. 36. toč. 3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/2023, dalje: Tarifa), sastava tužbe s PDV u zatraženom iznosu od 187,50 EUR sukladno tbr. 7. toč. 1. i tbr. 46. Tarife, podneska od 30. ožujka 2026. s PDV (kojim se očitovala na odgovor na tužbu) u iznosu od 187,50 EUR sukladno tbr. 8. toč. 1. i tbr. 46. Tarife, troškove zastupanja na ročištima 6. srpnja 2026. i 15. rujna 2026., svakoga u zatraženom iznosu od 187,50 EUR s uključenim PDV, sve sukladno tbr. 9. toč. 1. i tbr. 46. Tarife, kao i na ročištu za objavu presude u iznosu od 93,75 EUR sukladno tbr. 9. toč. 3. i tbr. 46. Tarife. Tužiteljici je također priznat trošak sudske pristojbe na tužbu, ali ne u zatraženom iznosu od 39,82 EUR, već u plaćenom iznosu od 19,91 EUR te sudske pristojbe na presudu u iznosu od 80,00 EUR, sve sukladno VPS i Tarifi sudskih pristojbi.

18.3. Nisu priznati troškovi podneska od 13. svibnja 2026. (kojim tužiteljica samo ističe svoje protivljenje podnošenju podneska tuženika od 8. svibnja 2026.) i podneska od 2. rujna 2026. (kojim tužiteljica ponavlja svoje navode o promjeni prezimena i propustu tuženika) budući da ih sud ne ocjenjuje potrebnima za vođenje parnice u smislu čl. 155. st. 1. ZPP jer je navode iz tih podnesaka tužiteljica mogla iznijeti na ročištima za koje su joj troškovi priznati.

18.4. Na taj način tužiteljici su priznati ukupni parnični troškovi u iznosu od 1.006,16 EUR koje joj je dužan nadoknaditi tuženik i to sa zatraženom zakonskom zateznom kamatom koja teče od dana donošenja presude do isplate sukladno članku 151. stavak 3. ZPP.

U Varaždinu 30. rujna 2026.

Sutkinja
Dubravka Kraljić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja nezadovoljna stranka može u roku od 15 dana od dana dostave presude izjaviti žalbu. Žalba se podnosi ovome sudu, a o žalbi odlučuje županijski sud.

Dostaviti:

1/ Tužiteljica po punomoćniku Nenadu Beloši, odvjetniku iz Novog Marofa

2/ Tuženik po punomoćniku Branimiru Fingleru iz Osijeka

Broj zapisa: **9-3088d-eff09**

Kontrolni broj: **06943-63f04-1514c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.